

yetinildiği için, okuma özürü bir konumda olan toplumumuzun,bugünkü dilsel yapısı, bu görüşün canlı kanıtıdır. İçinde bulunduğumuz durumda,ail çevre, medya ve okul, anadilimizi gereği gibi kazanmamız için yeterli değ Kitap okuma alışkanlığımız da yok. Üç yüz sözcükle yaşayıp giden,dilsiz b toplum oluşumuz çok doğal değil midir?

Kitap okuyan kişide, giderek kökleşen bir dil disiplini oluşuyor. Dil disipl gelişmiş insan, hem ulu orta ve boş konuşmaz hem karşısındakin söylediklerini söz be söz izler, hem bu sözleri kendi görüşleriyle bileştire anında düşünce oluşturma yetisine sahiptir. Halk arasında yapı konuşmalara kulak veriyorum. Herkes kendi davulunu çalıyor. Kimse kimse dinlemiyor. Hatta dinlemek bir yana, konuşmayı keserek söze giriyor. İlginç yanı, sözü kesilen kişi de susmuyor. Konuşmayı sürdürüyor. Ve iç girmiş diyaloglardan oluşma, garip bir iletişim başlıyor. Çocukluk, konuş konu,askıda kalıp kapanıyor. Topluma kulak verirsiniz,buna sizler de kola tanık olabilirsiniz. Bu durum,hem dil disiplini hem de dilsel eği yoksunluğundan kaynaklanmaktadır. Ulusça yaşamakta olduğumuz sağ diyalogu nedeniyle,ne birbirimizi anlıyor, ne düşünce ve öneri üretebiliyor de bir şeyler yaratabiliyoruz.

Kitaplar çocuğa dilsel eğitimle dil disiplini verirken, sözcük dağarcığını da zenginleştiriyor. Sözcük dağarcığı zengin olan insan, öncelikle kendini ç ifade edebiliyor. Ezberle elde edilen, bilgi birikimine dayalı öğretim sonu lise hatta üniversite diploması edinmiş kişi, okuma özürüyse, dilsel yö kısır bir durumda oluyor. Kesinlikle kendini ifade edemiyor. Sadece ders ç diploma almayı hedefleyen bu kişi, hangi bilim dalında öğrenim görd yalnız o dalda,özel bir sözcük dağarcığı ediniyor. Bu kısıtlı söz bir kendini ifade etmede, kimliğini dışa vurmada, kısacası günlük y içinde,pek işe yaramıyor. Bu da sokakları dolduran diplomalı iş